

падне на тия тонове, музикантът не само свири, но и говори чрезъ инструмента си. Неговата музика действува благотворно върху слушателитъ му.

И тъй, задачата на човѣка е да бжде проводникъ на Великия животъ. За да постигне това, той трѣбва да дава достѣпъ на добри чувства въ сърдцето си и на добри мисли въ ума си. Добритѣ мисли и чувства съставятъ рузумността въ човѣка, чрезъ която животътъ иде. За да придобие тази рузумность, човѣкъ трѣбва да се свърже съ съзнателната природа и да се подчинява на нейнитѣ закони. Ние не говоримъ за мъртвата природа, която иска да владѣе човѣка. Що се отнася до тази природа, човѣкъ ще я организира въ себе си. Съ други думи казано: човѣкъ ще организира мъртвата материя, а на живата и рузумна материя ще се подчини. Въ това, именно, седи истинското възпитание и само възпитание. Въ рузумната, жива природа всички нѣща сж еднакви. Тамъ всички сжщества иматъ еднакво разбиране за доброто, за морала, за живота и т. н. Какво нѣщо е доброто? Добро е това, което отваря пѣть къмъ живота. Добро е това, което носи свѣтлина и топлина за човѣка. Злото пѣкъ отнема свѣтлината и топлината. Безъ свѣтлина и топлина животътъ не се проявява. На физическия свѣтъ свѣтлината е едно нѣщо, а въ духовния — друго. Колкото по-високо се качвате, понятието ви за свѣтлината се разширява.